

Borghjerg: Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) rettede en mild Bæbrejdelse mod mig og mine Partifæller. Det ærede Medlem erklærede, at Sagen var afgjort, afgjort med Afstemningen i Gaar, altsaa med de fire Stemmers Flertal. Han kunde derfor ikke billige de Forhalingsmidler, som vare brugte fra mine Partifællers Side i Formiddags. Lige saa elskværdigt, som dette blev sagt fra det ærede Medlems Side, lige saa venligt vil jeg afvise denne milde Bæbrejdelse. Vi anse nemlig ikke Sagen for afgjort. Men maa jeg for det første sige, at det, man kalder Forhalingsmidler fra i Formiddags, det kan man jo gerne betragte som saadant, hvis man har Lyst dertil, men paa den anden Side maa det ikke underkendes, at det var en Debat, som havde Interesse, at det var en Debat, der bidrog til at klare et Spørgsmaal af ikke ringe Betydning, og det viste sig jo ogsaa under Debatten, at det havde været meget kedeligt, om den Forhandling ikke var bleven ført, da der var en Folketingsmand i Salen, der viste sig ganske uvidende om den Sag, han skulde til at stemme om. Det er højt kedeligt, at dette kan finde Sted, og det er godt, at det bliver grebet en Gang imellem. Og det viste sig endvidere, at efter den Tale, som min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), holdt, rejste en Folketingsmand sig op og erkendte, at efter at han havde hørt denne Tale, saa han sig ikke længere i Stand til at stemme for Lovforslaget, hvad han ellers vilde have gjort. Der var saa gode Argumenter i den, at de havde overbevist ham. Jeg er sikker paa, at var Forhandlingen bleven fortsat her — jeg beklager meget, at vi ikke i Aften kunne fortsætte den — vilde det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) ikke være den eneste, som rejste sig op og erkendte, at der her forelaa et Lovforslag, der tilsyneladende kunde se lille ud, men dog var af ikke ringe Betydning, naar man bedømte det principielt. Det mindede mig om de bekendte Møder i „Frelsens Hær“, hvor det kun gælder om at faa den første op paa Platformen; der tales somme Tider to Timer og tre Timer om Omvendelse, og vedkommende Officer opfordrer Tilhørerne til endelig at omvende sig, men det ser ikke ud til, at det er muligt, det ser ikke ud til, at det kan gennemføres, det ser ud til, at det hele kun skal blive til Tidsspilde og Forhaling. Men endelig melder der sig en, som har om-

vendt sig, og han kommer op paa Platformen, og saa gaar det meget ofte saaledes, at efter den ene kommer der mange, naar Isen først er brudt, kommer den ene omvendte efter den anden. Jeg tvivler ikke om, at havde vi faaet Lov til at fortsætte her i Aften den interessante Forhandling, vi begyndte i Formiddags, vilde det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) kun have været den første, efter ham vilde der have meldt sig baade den ene og den anden, og navnlig er jeg sikker paa, at alle københavnske Rigsdagsmænd havde meldt sig og erklæret, at de Argumenter, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og jeg og andre havde fremført, vare virkelig overbevisende. Jeg kan derfor ikke erkende, at det var en unyttig og frugtesløs Debat, der blev ført, og naar den skal fortsættes en Gang i Nat eller paa Mandag, naar det nu bliver, tror jeg, at en videre Debat om dette kirkelige Forslag her for København vil bringe flere frem paa Platformen, flere, der erkende, at de have faaet et andet Syn paa det ved de Taler, der her ere holdte.

Det var kun en parentetisk Bemærkning. Jeg vender tilbage til den Udtalelse af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) om, at Sagen var afgjort. Det er det, jeg ikke kan erkende. Jeg synes, at det Flertal, der tilvejebragtes her i Gaar for Legemsstraffens Genindførelse her i Danmark for voksne Mænd — det er jo det store Princip, der ligger heri — var saa ringe og af en saadan Natur, at vi ikke uden videre kunne betragte Sagen som endelig afgjort. Dette Flertal kom kun til Veje derved, at fire Ministre stemte med det, det kom til Veje derved, at tre ærede Medlemmer undlod at stemme, som efter alt, hvad der har forlydt, i Virkeligheden vare Modstandere af Pryglene, og ved at en Minister, selve den højtærede Konseilspræsident, kort før Afstemningen forlod Mødet og undlod at deltage i Afstemningen. Man kan mene om dette, hvad man vil, saa glæder det mig for saa vidt, som denne Kendsgerning, at Konseilspræsidenten, Ministeriets Chef, forlod Mødet kort forinden Afstemningen, denne Afstemning, der var imødeset med saa stor Interesse fra alle Sider, fastslog, at jeg havde Ret, naar jeg forleden Dag sagde, at det vilde være saa meget sørgeligere, om det skulde hedde, at under Ministeriet Deuntzer blev Legemsstraf genindført i Danmark for voksne Mænd, saa